

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

12 august 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, de către avocatul Saganscaia Oxana în numele inculpatului Sarov Nicolai și de către inculpat, de către avocatul Gîrneț Zinaida în numele inculpatului Balov Gheorghe și de către inculpat, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Comrat din 21 martie 2019 și decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 11 noiembrie 2019, în cauza penală privindu-i pe

Balov Gheorghe Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în r-nul Xxxxx, s. Xxxxx, str. Xxxxx;

Sarov Nicolai Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în r-nul Xxxxx, s. Xxxxx, str. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 07.11.2018 – 21.03.2019;

2. instanța de apel: 13.05.2019 – 11.11.2019;

3. instanța de recurs: 28.05.2020 – 12.08.2020.

Asupra recursului declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești din 21 martie 2019 s-a hotărât:

- s-a recunoscut vinovat Balov Gheorghe de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa cu aplicarea art. 75, 78 Cod penal în formă de închisoare pe termen de 8 (opt) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- s-a recunoscut vinovat Sarov Nicolai de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e) Cod penal, fiindu-i stabilită cu aplicarea art. 75 alin. (3¹) Cod penal pedeapsa în formă de închisoare pe termen de 6 (șase) ani și 8 (opt) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

S-a respins cerința procurorului privind încasarea de la Balov Gheorghe și Sarov Nicolai a cheltuielilor de judecată în sumă de 1808 lei, ca fiind neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut ca fiind constatate următoarele circumstanțe de fapt: la data de 28 august 2018, aproximativ la orele 03:15, Balov Gheorghe și Sarov Nicolai fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționând de comun acord cu Ratcov Piotr și Lomaeva Olga, din intenții profitabile, cu scopul de comitere a atacului asupra părții vătămate Jelezoglo Fiodor și sustragerii mijloacelor bănești ce îi aparțin, la propunerea lui Lomaeva Olga, au pătruns în curtea

părții vătămate Jelezoglo Fiodor, situată pe adresa r-ul Xxxxx, sat. Xxxxx, str. Xxxxx, unde Lomaeva Olga a rămas în curte să supravegheze asupra ceea ce se întâmplă afară pînă la finisarea atacului, iar Balov Gheorghii și Sarov Nicolai împreună cu Ratcov Piotr, punîndu-și pe cap măștile pregătite anterior și, înarmîndu-se cu o seceră pentru tăierea cocenilor de porumb, pe care au găsit-o în curtea părții vătămate, au pătruns în casa lui Jelezoglo Fiodor și l-au atacat pe ultimul, l-au trîntit la podea și i-au legat mîinile cu vestonul lui, după care au început să se exprime cu amenințări de omor în adresa lui Jelezoglo Fiodor, solicitînd ca ultimul să predea mijloacele bănești pe care le are, percheziționînd în acest sens camerele casei, însă, dat fiind faptul că nu au găsit nimic, au fugit de la locul incidentului. În urma atacului tâlhăresc comis de Balov Gheorghii, Sarov Nicolai, Ratcov Piotr și Lomava Olga părții vătămate Jelezoglo Fiodor i-au fost cauzate leziuni corporale în formă de fractură închisă a claviculei laterale cu deplasarea cioburilor, echimoze pe cutia toracică, escoriații pe cap, pe coate, care au dus la dereglarea sănătății pe o perioadă îndelungată, care se califică ca vătămări corporale de gravitate medie.

3. La 28 mai 2019, procurorul declarat apel împotriva sentinței, prin care a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea ce ține de încasarea cheltuielilor judiciare, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care să se dispună încasarea de la inculpații Balov Gheorghii și Sarov Nicolai a cheltuielilor judiciare în sumă de 1808 lei.

În cererea de apel procurorul a invocat că, sentința nu este atacată în partea ce ține de pedeapsa aplicată, calificarea faptei infracționale și demonstrarea vinovăției, însă consideră că la pronunțarea sentinței instanța neîntemeiat a respins solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor de judecată din contul inculpaților.

Pe parcursul efectuării urmăririi penale s-a constatat că Balov Gheorghii și Sarov Nicolai de comun acord cu alți coparticipanți, au săvârșit infracțiunea de tâlhărie în privința lui Jelezoglo F. cu aplicarea asupra părții vătămate a violenței fizice și cauzarea de leziuni corporale. Astfel, în legătură cu necesitatea apărută pe cauza penală, a fost dispusă efectuarea unui șir de expertize judiciare, cheltuielile pentru efectuarea cărora au constituit suma de 1v808 lei. Menționează că din conținutul sentinței, motivînd refuzul solicitării acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpaților, instanța a indicat că cheltuielile pentru efectuarea expertizelor judiciare urmează să fie suportate neapărat din contul mijloacelor bugetului de stat în scopul obținerii probelor pe dosar. Consideră că la emiterea sentinței în privința lui Balov Gheorghii și Sarov Nicolai, instanța urma să dispună încasarea cheltuielilor de judecată din contul inculpaților, deoarece instituțiile de stat au suportat cheltuieli cu scopul efectuării urmăririi penale și atragerea la răspundere a făptuitorilor. Aceste cheltuieli nu ar fi fost suportate dacă Balov Gheorghii și Sarov Nicolai nu ar fi săvârșit acțiunile infracționale. La soluționarea întrebării privind încasarea cheltuielilor judiciare, instanța de judecată este în drept, dar nu este obligată să reiasă din situația financiară la pronunțarea sentinței și este în drept să dispună încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare suportate. Consideră că dacă persoana intenționat a comis o infracțiune, acesta în afară de pedeapsa penală trebuie să suporte toate cheltuielile judiciare suportate în legătură cu cercetarea faptei comise, care sînt suportate de către organele de stat.

3.1. La 29 martie 2019, inculpatul Balov Gheorghî a declarat apel împotriva sentinței, prin care a solicitat casarea acesteia în partea condamnării sale în baza art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e) Cod penal, deoarece el nu a comis această infracțiune.

În cererea de apel apelantul a invocat, că nu este de acord cu sentința primei instanțe, deoarece nu există nici o probă care ar demonstra vinovăția sa, declarațiile făcute de Ratcov Piotr în ședința de judecată sunt contradictorii și neveridice, acesta și-a cerut iertare de la el și de la Sarov Nicolai pentru faptul că a făcut declarații mincinoase.

Partea vătămată nu i-a recunoscut pe Balov Gheorghî și Sarov Nicolai, și nici martorii pe dosar nu i-au recunoscut, la fel nici expertiza medico-legală nu demonstrează vinovăția lor. Menționează că instanța nu a luat în considerație faptul că este bolnav. Susține că nu a săvârșit infracțiunea pentru care a fost condamnat de prima instanță.

3.2. La 03 aprilie 2019 inculpatul Sarov Nicolai a declarat apel împotriva sentinței, prin care a solicitat casarea acesteia în partea condamnării sale în baza art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e) Cod penal, deoarece el nu a comis infracțiunea de comiterea căreia este învinuit.

În cererea de apel apelantul a invocat, că nu este de acord cu sentința primei instanțe, deoarece declarațiile făcute de Ratcov Piotr în ședința de judecată sunt contradictorii și neveridice. Indică că, partea vătămată nu i-a recunoscut pe Balov Gheorghî și Sarov Nicolai, și nici martorii pe dosar nu i-au recunoscut, la fel nici expertiza medico-legală nu demonstrează vinovăția lor. Solicită reluarea examinării cauzei pentru a fi audiat martorul Dragnev Iuri.

3.3. La 08 mai 2019, inculpatul Balov Gheorghî a declarat apel repetat indicând aceleași motive ca în cererea de apel inițial, suplimentar a indicat că la urmărirea penală au fost încălcate drepturile sale, nu au fost efectuate confruntări cu partea vătămată Jelezoglo F, cu martorul Jelezoglo Raisa, cu martorul Ratov Piotr, cu martorul Lomaeva Olga și cu Sarov Nicolai. La 17 ianuarie 2019 Curtea de Apel Comrat l-a eliberat din stare de arest preventiv, plasându-l în arest la domiciliu. Ulterior, Judecătoria Vulcănești a eliberat mandat de arestare privind înlocuirea măsurii preventive în privința inculpatului, eliberându-l sub control judiciar pe un termen de 60 zile, din 18 februarie 2019 și pînă pe 19 aprilie 2019. Susține că Judecătoria Vulcănești și-a schimbat hotărârea și l-a plasat în arest din 21 martie 2019, fără a prezenta dovada vinovăției sale.

3.4. La 15 mai 2019 inculpatul Sarov Nicolai a declarat apel repetat indicând aceleași motive ca în cererea de apel inițial.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 11 noiembrie 2019, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de procuror și inculpații Balov Gheorghî și Sarov Nicolai cu menținerea sentinței.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța d apel menționat că, la pronunțarea sentinței instanța de fond corect a determinat circumstanțele de fapt și de drept și just a făcut concluzia că fapta penală reținută în culpa inculpaților Balov Gheorghî și Sarov Nicolai din 28 august 2018, a avut loc și a fost săvârșită de către inculpații Balov Gheorghî și Sarov Nicolai în circumstanțele descrise și corect a calificat infracțiunea pe art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e) Cod penal, conform indiciilor calificativi: tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, săvârșit de două sau mai multe persoane, de o

persoană mascată, deghizată sau travestită, prin pătrundere în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau în locuință, cu aplicarea armei sau altor obiecte folosite în calitate de armă.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe administrate în cauza penală de instanța de fond și, care au fost corect apreciate prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Astfel, din cumul de probe instanța de apel a constatat cu certitudine, că anume inculpații Sarov Nicolai și Balov Gheorghii au participat la atacul tâlhăresc comis la data de 28 august 2018 în domiciliul lui Jelezoglo Fiodor împreună cu Rătcov Piotr și Lomeava Olga.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpaților Balov Gheorghii și Sarov Nicolai, instanța de fond a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana inculpaților, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovaților, astfel temeuri de a interveni în hotărîrea judecătorească în această parte nu s-au stabilit. Totodată colegiul menționează că instanța de fond s-a pronunțat detaliat și argumentat asupra tuturor motivelor pentru care a ajuns la concluzia referitor la vinovăția inculpaților.

Instanța de apel a considerat că în prezenta cauză penală, privind învinuirea în baza art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e) Cod penal nu au fost încălcate principiile prevăzute de art.6 CEDO, și instanța de judecată la examinarea cauzei penale în privința inculpaților Balov Gheorghii și Sarov Nicolai, a respectat dreptul la un proces echitabil, principiile contradictorialității și egalității armelor.

De rînd cu aceasta, nu s-a confirmat versiunea inculpaților, precum că în cadrul urmăririi penale din partea colaboratorilor de poliție în incinta Inspectoratului de poliție Ceadâr-Lunga în privința lor a fost aplicată constrângerea fizică și psihică, în urma cărui fapt ei au fost nevoiți să semneze careva declarații. Or, potrivit Ordonanței de refuz în începerea urmăririi penale și clasare a procesului penal din 25 iunie 2019 (voi. V, f.d.6- 8), nu au fost constatate faptele expuse. Ordonanță, care a devenit definitivă, or, careva probe că a fost contestată, nu au fost prezentate instanței de apel.

Referitor la apelul declarat de acuzatorul de stat, instanța de apel a considerat că instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt, și a apreciat corect împrejurările constatate din totalitatea probelor acumulate la cauza penală sus indicată, care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Sentința primei instanțe a fost contestată de către procuror numai în partea încasării cheltuielilor judiciare, iar ce ține de încadrarea juridică și pedeapsă, procurorul nu le contestă legalitatea.

Instanța de apel a apreciat ca nefondată solicitarea procurorului privind încasarea de la inculpații Balov Gheorghii și Sarov Nicolai în contul statului a cheltuielilor suportate în scopul efectuării expertizelor judiciare în cuantum de 1 808 lei, or, aceste sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpaților în comiterea infracțiunii înscrinate, or, prin materialele cauzei s-a constatat cu certitudine că prin

ordonanța ofițerului de urmărire penală din 29 august 2018 a fost dispusă efectuarea expertizei medico-legale, în vederea stabilirii gradului leziunilor corporale la partea vătămată (f.d. 48-51 Vol. II), prin ordonanța ofițerului de urmărire penală din 31 august 2018 a fost dispusă efectuarea expertizei dactiloscopice (f.d. 57 Vol. II), .

Normele legislației procesual-penale nu stabilesc expres achitarea din contul condamnatului a cheltuielilor judiciare, care se constituie din cheltuieli pentru efectuarea expertizei judiciare.

La art. 143 alin. (1) Cod de procedură penală sunt enumerate situațiile, când dispunerea efectuării expertizei este obligatorie.

Instanța de apel a considerat că, prevederile legale la care face trimitere procurorul mai mult se referă la acțiunea civilă, ori cheltuielile judiciare, care sunt enumerate în dispoziția art. 227 alin. (2) Cod de procedură penală, nu prevăd astfel de cheltuieli pe care procurorul le pretinde să fie încasate. Or, potrivit alin. (3) al aceluiași articol, cheltuielile judiciare se achită din sume alocate de stat, dacă legea nu prevede altă modalitate. Astfel aceste norme procedurale invocate de procuror și respinse de prima instanța în conținutul sentinței atacate, nu reglementează încasarea din contul condamnaților a mijloacelor bănești pentru cheltuieli de expertiză.

Prima instanța a ținut cont de faptul că expertizele judiciare au fost dispuse în cadrul efectuării urmăririi penale, pentru acumularea probatoriului necesar, și aceste cheltuieli sunt trecute în contul statului, și nu urmează să fie puse pe seama inculpaților, or, aceste acțiuni țin de activitatea organului de urmărire penală, sarcina căruia este depistarea circumstanțelor care dovedesc comiterea infracțiunii și identificarea făptuitorului, pentru înaintarea învinuirii făptuitorului. Trecerea în contul statului a cheltuielilor în procesul penal se întemeiază în necesitatea desfășurării procesului penal din oficiu, pentru ca nici un infractor să nu rămână nepedepsit.

Reieșind din aceste circumstanțe, instanța de apel a considerat oportun de a respinge cerința acuzatorului de stat privind încasarea de la inculpații Balov Gheorghe și Sarov deoarece el nu a comis această infracțiune. La data de 08 mai 2019, inculpatul Balov Gheorghe a declarat apel repetat indicând aceleași motive ca în cererea de apel inițial.

5. Nefiind e acord cu decizia instanței de apel, au contestat cu recursuri ordinare:

- procurorul, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia în partea dispunerii cheltuielilor judiciare cu transmitere în această parte la rejudecare în instanța de apel. Recurentul invocă dezacordul cu neadmiterea solicitării procurorului de a încasa cheltuielile judiciare de la inculpați, făcând trimitere la prevederile art. 143, 227, 229 Cod de procedură penală, și la un șir de exemple de decizii prin care au fost admise solicitările procurorului de a încasa cheltuielile de judecată.

- avocatul Saganscaia Oxana în numele inculpatului Sarov Nicolai și de către inculpat, prin care solicită casarea deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința lui Sarov Nicolai deoarece nu a comis această infracțiune. Recurentul invocă că, inculpatului i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil deoarece i-a fost refuzat de a petrece confruntări cu alți învinuiți și partea vătămată, iar pe parcursul judecării cauzei declarațiile martorilor au fost schimbate.

- avocatul Gîrneț Zinaida în numele inculpatului Balov Gheorghe și de către inculpat, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură

penală, solicită casarea deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința lui Balov Gheorghe deoarece nu a comis această infracțiune. Recurentul invocă aceleași argumente declarate de avocatul Saganscaia Oxana.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare nominalizate pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Cu referire la recursul ordinar declarat de către procuror

Autorul recursului invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit *căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dacă hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar al procurorului, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4.1 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind chestiunea cheltuielilor judiciare în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală, corect ținând cont de prevederile art. 385 alin. (1) pct. 14), 227 alin. (1) și (3), 143 alin. (1) pct. 1), 2) Cod de procedură penală, care prescriu expres că la adoptarea hotărârii, instanța de judecată soluționează cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare, suportate pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate, expertiza se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea cauzei morții, gradului de gravitate și a caracterului vătămărilor integrității corporale, iar plata acestor expertize judiciare se face din contul mijloacelor bugetului de stat, astfel că instanța de apel just, argumentat și în limitele competenței legale a statuat că, în speță, cheltuielile pentru efectuarea expertizelor judiciare urmează a fi făcute din contul mijloacelor bugetului de stat.

Pe lângă aceasta, recursul ordinar, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei în latura cheltuielilor judiciare.

Însă, pornind de la relevanțele art. 229 alin. (1) și (3), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în aspectul cheltuielilor judiciare în alt sens decât cel pe care îl propune acuzarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice temei legal.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Cu referire la recursurile ordinare declarate de către inculpați și avocații acestora

Din conținutul recursurilor declarate reiese că recurenții invocă neîntrunirea elementele infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e) Cod penal, temei prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

Conform art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Analizând temeiul dat în raport cu motivele invocate în recursurile declarate, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare.

După cum rezultă din conținutul recursurilor declarate, autorii acestora nu sânt de acord cu condamnarea Balov Gh. și Sarev N. pe art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e) Cod penal, considerând că lipsesc probe care ar confirma vinovăția acestora în săvârșirea infracțiunii imputate, solicitând achitarea inculpaților, pe motiv că în acțiunile acestora lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

La acest capitol Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Colegiul constată că, prima instanță, conform prevederilor art. 314 Cod de procedură penală, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpatul, partea vătămată, martorii, a cercetat materialele administrate de organul de urmărire penală, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ce au format convingerea instanței că vinovăția inculpaților Balov Gh. și Sarov N. în săvârșirea infracțiunii imputate a fost dovedită integral.

Instanța de apel, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate în cauză, le-a dat o apreciere justă, din punct de vedere al pertinentei și concludenței, și a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță privind vinovăția lui Balov Gh. și Sarov N. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e) Cod penal.

Din conținutul deciziei rezultă că această concluzie a fost bazată pe declarațiile: părții vătămate Jelezoglo Fiodor, martorilor Ratcov Piotr, Lomaeva Olga, Dan Mihail, Topalova Liubovi, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 28.08.2018, în cadrul căreia au fost cercetate locul ce duce spre domiciliul lui Jelezoglo Fiodor, și anume între străzile Pușchin și Carl Marcs, unde nu departe de o fântână, la marginea carosabilului, în direcția str. Pușchin, la o distanță de 9 metri a fost depistată o

pereche de ciorapi de culoare neagră cu depuneri de noroi și secure cu mâner din lemn, procesul-verbal de ridicare din 31.08.2018, prin care de la Balov Gh. a fost ridicată o pereche de mănuși de construcții pe care ultimul le-a predat benevol, procesul-verbal de ridicare din 31 august 2018, prin care de la Ratcov Piotr a fost ridicat o pereche de mănuși de construcții și o maletă pentru copii de culoare turcoaz cu mânecile rupte, procesul-verbal de ridicare din 01 septembrie 2018, prin care de la martorul Jelezoglo R. a fost ridicată un ciorap de culoare neagră pentru femei, procesul-verbal de examinare a obiectelor din 17 septembrie 2018, raportul de expertiză medico-legală nr. xxxxx din 03 septembrie 2018, potrivit căruia la partea vătămată Jelezoglo Fiodor au fost constatate leziuni corporale sub formă de traumă închisă pe partea dreaptă a claviculei în partea a treia laterală cu deplasarea fragmentelor (fragmentelor osoase), echimoze pe piept, zgârâeturi în regiunea capului, pe brațe, care au fost cauzate la acțiunea traumatică cu un obiect contondent dur, posibil în circumstanțele și în timpul relatat, care au cauzat dereglarea sănătății de lungă durată și se califică ca vătămări corporale de gravitate medie.

Probele indicate sunt detaliat descrise în decizia instanței de apel, care au fost examinate complet și obiectiv, fiind corect apreciate de instanță, nu prezintă temei de îndoială și direct indică la comiterea de către inculpații Balov Gh. și Sarev N. a infracțiunii imputate, vinovăția căroră a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc.

Astfel, în cauză au fost stabilite toate elementele componente ale infracțiunii de tâlhărie, inclusiv vinovăția acestora, iar argumentele recurenților, precum că faptele inculpaților nu întrunesc elementele infracțiunii incriminate, sunt neîntemeiate și contravin actelor cauzei, inclusiv declarațiilor părții vătămate și ale martorilor descrise mai sus.

Colegiul penal reține că, instanța de apel s-a expus pe larg asupra argumentelor invocate în apelurile declarate de către inculpați, aplicând legislația pertinentă speței, cu interpretarea justă a ei, iar recursurile, în situația respectivă, sânt declarative și contravin faptelor cauzei, stabilite și expuse exhaustiv, și analizate corespunzător de către instanța de apel, conform art. 414 Cod de procedură penală, care s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor.

Argumentele recurenților nu-și găsesc suport în situația de drept statuată în cauză, dat fiind că instanța de apel a respectat prevederile normelor penale și procesual penale, pronunțând o decizie legală și întemeiată.

Consecvent, Colegiul penal menționează că reiterarea de către instanța de recurs a alegațiilor instanței de apel în partea contestată de către recurenți, în contextul expus, este inoportună or, Colegiul penal le consideră legale și întemeiate.

În sensul celor invocate, Colegiul penal va ține seama și de jurisprudența CEDO, și nu va impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele de fond, dat fiind că, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis vs Spania, Helle vs Finlanda*), din care motiv, fără a reitera întreaga motivare a instanțelor de fond, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide asupra existenței faptei și vinovăției inculpaților Balov Gh. și Sarev N.

Complementar, Colegiul menționează că temeiul invocat de recurenți, privind modul de apreciere a probelor, nu se încadrează în cele prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală. Aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în instanța de fond, fie în instanța de apel, iar dezacordul unei părți în acest sens, nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Coroborând cele expuse, Colegiul penal apreciază că, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor art. 394 Cod de procedură penală, este bine argumentată, motivată, fiind legală și întemeiată, și astfel nu se constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiul invocat de către inculpați și avocații acestora nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursurilor, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, de către avocatul Saganșcaia Oxana în numele inculpatului Sarov Nicolai și de către inculpat, de către avocatul Gîrneț Zinaida în numele inculpatului Balov Gheorghe și de către inculpat, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 11 noiembrie 2019, în cauza penală privindu-i pe **Balov Gheorghe Xxxxx** și **Sarov Nicolai Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **03 septembrie 2020**.

Președinte:

Diaconu Iurie

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana